
Публикуван на: 05-09-2007

Източник: [Портал Европа](#)

Портал ЕВРОПА ви предлага някои цитати от днешната преса по темата за парламентаристите, сътрудници на ДС – от електронните страници на по-големите издания в България и в чужбина.

Влиятелните вестници „Гардиън” и „Интернешънъл Хералд Трибюн” пишат за българските депутати, сътрудничили на Държавна сигурност.

[„Гардиън”](#) отбелязва, че сред доносниците е настоящият български президент. „Първанов, който беше обявен като сътрудник през юли, отново се появи в списъка на комисията от вчера, понеже е бил член и на Народното събрание”, пояснява влиятелният вестник за международната си аудитория.

„Първанов, комунистически историк, отрича да е бил доносник, казвайки, че само е написал предговор на книга за човек, който се оказало, че бил офицер от тайните служби. Обаче опонентите (на Първанов) посочват, че много страници от досието на настоящия държавен глава липсват и са били унищожени по негова заповед.”

„Гардиън” пише още, че България е една от последните бивши комунистически нации, която отваря досиетата от своето минало. Други държави вече са взели мерки за отваряне на тайните архиви от комунистическата ера – като Германия, Чехия, Полша и Румъния.

От своя страна [„Интернешънъл Хералд Трибюн”](#) подчертава, че освен Първанов, комисията по досиетата е оповестила още имената на „шеф на партия от управляващата коалиция и 19 настоящи парламентаристи”. Посочва се, че този лидер е Ахмед Доган.

„Интернешънъл Хералд Трибюн” цитира члена на комисията по досиетата Екатерина Бончева, която казва, че освен Албания, България е последната бивша комунистическа държава, която разсекретява тайните си архиви.

У нас!

Илюстрацията на материала Портал ЕВРОПА взимства от информационния сайт strongBG, където заглавието е "Без думи".

НОВИНАР: Легендите от сините митинги, които носеха вятъра на промяната в България - Венцислав Димитров и Тодор Колев, вчера бяха официално разобличени като ченгета от Държавна сигурност. Димитров, който в момента е съветник на президента Георги Първанов по икономическите въпроси, е бил агент в Софийско градско управление под псевдонима Попов.

ТРУД: Бивш премиер (Жан Виденов), владика (Галактион), известен актьор (Тодор Колев), цигулар (Димо Димов) и дългогодишна посланичка (Елена Кирчева) се оказаха сътрудници на бившата Държавна сигурност. Премиерът Виденов държал две години явочна квартира в Пловдив с кодово име "Дунав". Вчера той не бе открит за коментар. След провала на кабинета, който ръководеше, Виденов не успя да получи реабилитация и от партията си БСП, въпреки че на няколко пъти настоя столетницата да направи оценка на управлението му. Бившият соцлидер сега е редови член на партията, а според някои дори я е напуснал. В момента Виденов е преподавател в Пловдивския колеж по икономика.

24 ЧАСА: Поне един премиер ченге. Бившият премиер Жан Виденов, актьорът Тодор Колев и Жорж Ганчев са сред хората на Държавна сигурност, които са били народни представители от 1990 г. насам. Жан е имал явочна квартира, а Жорж е бил сътрудник.

МОНИТОР: С псевдоними са сегашният президент, бивш премиер и вицепремиер. Там е и кандидат-кметът на София на БСП Бриго Аспарухов. Егати Държавната сигурност, щом Нейчо Неев ѝ е сътрудничил! Бидейки във властта, това лице възкликна: "Егати държавата, щом аз съм ѝ вицепремиер!". Проблемът на така наречените досиета е в това, че избухват винаги преди избори. Затова вече почти няма наивници, за които тази акция да изглежда като сериозна част от сериозното държавно управление. Да, наистина, жалко за държавата, щом президент, премиери, вицепремиери, лидери на управляващи партии и конституционни съдии са се крили по къшетата, за да съчиняват доноси. Съдейки по данните, това поведение е било толерирано и преди 1989, и след това. Недоносеният закон обаче така и не направи разлика между обикновени доносници и кадрови разузнавачи. Последните са си вършили щатната работа и професионалната им кариера едва ли е повод за срам. Да не говорим за това, че никоя страна не си публикува разузнавачите в интернет. С изключение на тази държава, на която Нейчо ѝ е бил вицепремиер.

СТАНДАРТ: Тодор Колев и още 138 депутати блеснаха с опасен чар. Космонавт и поп пеели за ДС. Жан бил явочник Дунав, Доган се оказа адаш на премиера Сергей. Опасен чар свързва 139 депутати от 1990 г. насам. Те са били агенти на Държавна сигурност. Всеки десети от парламентаристите ни през последните 17 години се е трудел на времето за ДС, установи комисията по досиетата. Актьорът Тодор Колев бе голямата изненада в папките. Легендарният господин за един ден - Пурко, е един от депутатите с картонче. Човекът, изиграл по неповторим начин главния герой в "Опасен чар", доносничел за службите по времето на социализма. Той бил известен на Държавна сигурност като агент Петров. Вербуван е две години преди началото на демокрацията. Преди 7 години пък Тодор Колев е поискал документите за работата му към ДС да бъдат унищожени. Комисията по досиетата "улови" опасния му чар, тъй като той бе един от 400-те депутати във Великото народно събрание, които в зората на демокрацията създадоха конституцията на страната.

СЕГА: Най-много агенти в настоящия парламент са влезли чрез листата на "Атака" - 7, следвани от БСП с шест, четирима са от ДПС и двама от БНС.

ДУМА: 139 депутати в сянката на ДС. Най-отричащите сътрудничеството си Георги Марков и Жорж Ганчев също са в списъка

ДНЕВНИК: Агенти на ДС продължават да извират от парламента. Новият списък е със 138 имена, всеки трети от "Атака" е в него. Рекордьори сред сътрудниците са Ахмед Доган и Юнал Лютфи, които са били народни представители без прекъсване от 1990 г. досега. Срещу името на Доган фигурират три псевдонима - популярните Сава и Ангелов, както и Сергей. Едно е да бъдеш вербуван, докато си арестуван и разследван за вражеска дейност през 50-те години, а семейството ти е изселено, друго е да те примамват за сътрудник на ДС през 80-те години, когато дилемата не е дали ще загубиш свободата или близките, а дали ще израснеш в кариерата. Едва ли и във втория случай става дума за свободно право на избор, но със сигурност хватката е далеч по-хлабава от пряката репресия. И съответно моралната отговорност е несравнимо по-голяма.